

"Ang ating Kahapon"

Kay Minang.

Sakaling ikaw ma'y kusa nang lumimot
sa mga sumpaan ng ating pag-irog,
di ko daramdamin,
sapagka't sa aki'y
bawa't nasain mo'y inaaring lugód,
dusa ma'y gelak di't ikaw ang may handóg.

Hindi sa pita kong ikaw'y mabagabag
kung kayá umawit ngayon ang panulat,
hindi, oo, hindi;
at liban sa mithi

ng ulilang pusong saglit na mangarap
sa mga talata ng ating lumipas.

Upang sa nalantang dahon ng pag-sinta'y
marahang basahin ang mga ligaya

ng ating panahon
at ating kahapon;

noong di miminsang ang pinagtali tang
puso'y sumalangit ng tuwa't pag-asa.

Nábabakás ko pa halos sa gunitá
ang mga sandaling ipinagsinaya

natin sa paglasáp
ng suyuang tapát;

at anakin pa ri'y narito't sariwá
sa noo ko't bibig, ang halik mo't sumpá,

At mandí'y sa piling ng iyong kandungá'y
payapá pa akóng ngayo'y nahihimlay,

at dinig ko pa rin
wari ang malalambing

na laging bigkas mong: "tangiang ikaw lamang
ang kasi't bubay ko hangang sa libinngan."

Paris din ng aking palaging taguri
ua "si Minang namán ang twa't lualhati

ng aking pag-irog
hangang huling tibok;"

saká kasabay rin namáng idarampi
sa pisngi mong garing yaring mga labi.

Sa sandaling yam puso ta'y hihilig
sa dúyan ng galák ni Diyos Pag-ibig,

sabáy sawitin
ang kahilihiling

piping alingawngaw ng hiwagang tinig
ng ating tagumpay. | Kay lambing, kay tamis!

| Sisimoy ang hangin, bubúkad sa tangkay
ang mga bulaklak, sisikat ang buwan

saka pamamalas
namán ang liwanag

ng pag-uumagang tagapagpatunay
na: | sa langit nati'y ngiti na ang araw!

Anopa't lahat na'y nagsisipagdulot
sa alaála ko ng tuwáng natapos,

at siyang sa aking
hibik ay palaging

kumukutyákutyá; pagkat ikaw, irog,
ay nakalimot na't tikis nagmaramót.

Napálayo ka na't ayaw nang duminig
sa paós na taghoy ng nilisang ibig,
sinarili mo na
ang tuwa't ligaya;

N'uni't tantuin mong inapi man kehit
ako sa pagsinta'y ikaw rin ang langit.

Hindi ka rin taksil na ipalalagay
ng aking sarili, tinalikdan mo man
ang sumpaan netin
sa mga pag-giliw;

at liban sa taos na panghihinayang
sa luhá mong di ko asang biro lamang.

Kayá lubusín na ang pamamayapa't
bayaan na yaring unang napkapalá,

at gayon din ngayon
ako'y hihinahon,

at ang aariing lúnae sa dalita'y
ang sangla ng ating sintang nagsinaya.

At ito na lamang ang hangang márool
akó sa libingá't amís na kabaong

ay yaman ng pusong
itatago tago;

at sa iyo nama'y ang wakás kong samo'y
puklin ng malay mo ANG ATING KAHAPON....

TALIBUGSO.

Gagalangin, Maynila.

Kasiglahán

NG MGA BINIBINI SA PASIG.

Niyong ika 22 ng kasalukuyan at sa ba-
hay ni Gining Paz Asunción, ay nagdaos
ng isang masayang pagpapanayam ang mad-
lang binibini sa bayang ito upang magta-
tag ng isang Samahang kadalagahan ng
paghahanap buhay.

Doo'y napanood ang mga sumusunod: Bi-
nibining Angeles del Rosario, kawani sa Fis-
calía Provincial sa Rizal; Bb. Florencia
Asunción, Mercedes Alcaráz, Caridad San-
tos at Rosa Musni, mga gurong walang
pagod sa paaralang bayan sa Pasig. May-
roon ding nangagsisipagalar sa Rizal High
School, at sila'y ang mga Bb. Paz Asun-
ción at Blanca Lara, at ang Bb. Simeona
Gómez na kapagbibitiw pa lamang sa
tungkuling pagka guro; gayon din ang

Mga tala sa Rizal

Isang tunay na talà at maningning na gaya rin ng mga sumisikat sa itaas. Laman ay naiiba, pagka't siya'y kumikisap, nguminziti tumatawa, sumusulyap at nakapupukaw ng mga puso at nakalilitò ng mga isip. Hindi siya marunong lumubo: miminsang sumikat at banga ngayon ay nakasikat pa.

Ang kanyang pagmumukhá, ang mga kilos, ang mga titig at lahat na, ay pawang nakawiwili, palibhasa'y nagpapakilala ng kanyang dalisay na ugali, ng kanyang matitimang dibdib, ng kanyang malinis na puso.

Katatagan ang gulang. Kung bagá sa isang bulaklak, ay sasandali pang nahabagkan ng amihon ang kanyang mga ubod at kinasasabikan pang silayan nang liwanag ang mga sariwát humahalimuyak niyang talulot.

At sapagka't anak ni Eva, mangyari pa, marunong din namang umibig.

¿Ano ang kulay, ano ang uri, ano ang lasa nang

kanyang pagibig, ng kanyang paglivag?.....

Iyan ang malimit itanong sa pangarap, iyan ang malimit hanapin sa panaginip ng mga binatang nabibihag ng kanyang mapanehalinang anyo at ng kanyang maamong tingin, dapwa't lahat ay hangan doon na lamang. Pawang kasabikan, pawang mithi at wala na.....

¿Sino kaya ang mapalad na tatanggap sa kanyang pagkatalà at sa kanyang pagkabinibini? Ó ¿mayroon na kayang nalalaan?.....

Kavong mga kaibigan niya ang siyang makapag-sasabi.

¿Nahulaan na ba ninyo kung sinong talà ito?....

Ang *teacher* na si CRISTETA SULIT, ang may matamis na palayaw na TETA sa Patero, puri ng kanyang bayan isa sa mga talà sa lalawigang Rizal at "hiyas na buháy" ng ating Lahi.

LAURO MATA-IROG.

masisipag na ilang Binibini ng Samahang SUMILANG KA BAYAN, na sina Binibining Concordia Ocampo, Rafaela Cruz at ang, kung di ako namamali, ay naging Pangalawang Pangulo ng nabangit ng Samahan na si B. María Poson.

Hindi naluatan at sumapit ang ganap na ika 4 na oras ng hapon, at si Bb. Florencia Asunción na nag-anyáya sa tanang kabinibinihan ay bumigkas ng pasasalamat sa lahat at ipinakilala ang sanhi ng kanyang ipinaganyaya. Lahat ay di tumutol sa ganitong mainam na panukala, at palibhasa'y sa alin mang pulong na idinaraos ay kailangang may mangulo at magpatotoo sa lahat ng paguusapan, ay nagsipaghalal at nangatungkulan nga sina Bb. Florencia Asunción sa pagka Samantalang Pangulo at si Binibining María Poson, sa pagka samantalang Kalihim.

Lumuklok ang mga nátungkulan at ipinatuloy ang paguusap. Mainam na katwiranin ang doo'y narinig hingil sa pagtatalo ng mga kaparaanang pagbabatayan ng gaging palatuntunan, at maisagawá nga ang binabalak itatag na Kapisanan. Ang akala ko'y ang mga kabinataan lamang ang nangagkakahigpitan sa pagtatalo tungkol sa isang panukala, hindi pala't ang mga kabinibinihan man ay sumasapit din sa pagmamatigasan ng kanikanilang matwid.

Samantalang nagmamadali sa pagpapalamang ang liwanag ng araw, ay may nagmungkahing maghalal ng isang Lupon upang gumawa ng Palatuntunan, na sin ng ayunan

naman ng lahat, at nangalagay nga sina Bb. Angeles del Ros rio, Florencia Asunción at Mercedes Alcaraz. Itinindig ang pulong ng mahigit na ika 6 na horas ng hapon.

Binabati ko ng may panukala at gayon din ang tanging kikibilang na sa itinatag ngang kapisanan, at hari na ngang matayo agad upang pakinabangan ng marami sa ikadadakila ng ating kinamulang Lupa.

MAPAGTIIS.

Feb. 27, 1909.

Kahangahangang timbangan

Ito'y ang isang nasa sa Banco sa Inglaterra, na nakatitimbang mula sa isang bútil ng buhangin hangang dalawang kilo. Isang sello ng koreo ay sukat ng makapagpatakbo ng labinglimang centímetro sa panurong tinataglay.

¿Ngipin ang isinusulat?

Parang isang kasinungalingan, datapwa't siyang totoo. Sa Bunker Hill ay may isang kapamálitaan ang páhayagang "Waterbury Republican" sa Connecticut, na ipinanganak na walang kamay. Pagkabata na'y nagsanay si Mr. Schulke, na siyang pangalan ng nasabing kapamálitaan, sa pagsulat ng lapis at pluma, na kanyang kinakagat, at ngayon, bagaman nakakasulat din ng paa, ay minamagaling niyang yumari ng mga liham sa pamamagitan ng bibig. Ang táong ito'y pumipinta rin naman sa pamamagitan din ng paraang iyon.